

BİR RİSALE-İ NUR DERSİ

RİSALE-İ NUR KÜLLİYATI – SÖZLER KİTABI – 31. SÖZ / (34 SAYFALIK MİRAC RİSALESİ'NDEN BİR BÖLÜM)

Dördüncü Esas

Mi'racın semeratı ve faydası nedir?

Elcevap: Şu şecere-i tûba-i maneviye olan mi'racın beş yüzden fazla meyvelerinden numune olarak yalnız beş tanesini zikredeceğiz.

Birinci Meyve:

Erkân-ı imaniyenin hakaikini göz ile görüp melaikeyi, cenneti, âhireti, hattâ Zat-ı Zülcelal'i göz ile müşahede etmek; kâinata ve beşere öyle bir hazine ve bir nur-u ezeli ve ebedî bir hediye getirmiştir ki şu kâinatı, perişan ve fâni ve karmakarışık bir vaziyet-i mevhumeden çıkarıp, o nur ve o meyve ile o kâinatı kudsi mektubat-ı Samedaniye, güzel âyine-i cemal-i Zat-ı Ehadiye vaziyeti olan hakikatini göstermiş. Kâinatı ve bütün zîşuuru sevindirip mesrur etmiş.

Hem o nur ve o meyve ile beşeri müşevveş, perişan, âciz, fakir, hâcatı hadsiz, a'dası nihayetsiz ve fâni, bekasız bir vaziyet-i dalaletkâraneden o insanı o nur, o meyve-i kudsiye ile ahsen-i takvimde bir mu'cize-i kudret-i Samedaniyesi ve mektubat-ı Samedaniyenin bir nüsha-i câması ve Sultan-ı ezel ve ebed'in bir muhatabı, bir abd-i hâssı, kemalâtının istihsancısı, halili ve cemalinin hayretkârı, habibi ve cennet-i bâkiyesine namzet bir misafir-i azizi suret-i hakikisinde göstermiş. İnsan olan bütün insanlara, nihayetsiz bir sürur, hadsiz bir şevk vermiştir.

İkinci Meyve:

Sâni'-i mevcudat ve Sahib-i kâinat ve Rabbül-âlemîn olan Hâkim-i ezel ve ebed'in marziyat-ı Rabbaniyesi olan İslâmiyet'in –başta namaz olarak– esasatını, cin ve inse hediye getirmiştir ki o marziyatı anlamak, o kadar merak-âver ve saadet-averdir ki tarif edilmez. Çünkü herkes, büyükçe bir veliyy-i nimet, yahut muhsin bir padişahının uzaktan arzularını anlamaya ne kadar arzukeyş ve anlasa ne kadar memnun olur. Temenni eder ki: “Keşke bir vasıta-i muhabere olsa idi doğrudan doğruya o zat ile konuşsa idim. Benden ne istiyor, anlasa idim. Benden onun hoşuna gideni bilse idim.” der.

Acaba bütün mevcudat kabza-i tasarrufunda ve bütün mevcudattaki cemal ve kemalât, onun cemal ve kemaline nisbeten zayıf bir gölge ve her anda nihayetsiz

cihetlerle ona muhtaç ve nihayetsiz ihsanlarına mazhar olan beşer, ne derece onun marziyatını ve arzularını anlamak hususunda hâhişger ve merak-âver olması lâzım olduğunu anlarsın.

İşte Zat-ı Ahmediye (asm) yetmiş bin perde arkasında o Sultan-ı ezel ve ebed'in marziyatını doğrudan doğruya mi'rac semeresi olarak hakkalyakîn işitip, getirip beşere hediye etmiştir.

Evet beşer, kamerdeki hali anlamak için ne kadar merak eder ki biri gidip, dönüp haber verse. Hem ne kadar fedakârlık gösterir. Eğer anlasa ne kadar hayret ve meraka düşer. Halbuki kamer, öyle bir Mâlikü'l-mülk'ün memleketinde geziyor ki kamer, bir sinek gibi küre-i arzın etrafında pervaz eder. Küre-i arz, pervane gibi şemsin etrafında uçar. Şems, binler lambalar içinde bir lambadır ki o Mâlikü'l-mülki Zülcelal'in bir misafirhanesinde mumdarlık eder.

İşte Zat-ı Ahmediye (asm) öyle bir Zat-ı Zülcelal'in şuanatını ve acayib-i sanatını ve âlem-i bekada hazain-i rahmetini görmüş, gelmiş, beşere söylemiş. İşte beşer, bu zatı kemal-i merak ve hayret ve muhabbetle dinlemezse, ne kadar hilaf-ı akıl ve hikmetle hareket ettiğini anlarsın.

Üçüncü Meyve:

Saadet-i ebediyenin definesini görüp, anahtarını alıp getirmiş; cin ve inse hediye etmiştir. Evet, mi'rac vasıtasıyla ve kendi gözüyle cenneti görmüş ve Rahman-ı Zülcemal'in rahmetinin bâki cilvelerini müşahede etmiş ve saadet-i ebediyeyi kat'iyen hakkalyakîn anlamış, saadet-i ebediyenin vücudunun müjdesini cin ve inse hediye etmiştir ki bîçare cin ve ins, kararsız bir dünyada ve zelzele-i zeval ve firak içindeki mevcudatı, seyl-i zaman ve harekât-ı zerrat ile adem ve firak-ı ebedî denizine döküldüğü olan vaziyet-i mevhum-e-i can-hıraşanede oldukları hengâmda; şöyle bir müjde, ne kadar kıymettar olduğu ve idam-ı ebedî ile kendilerini mahkûm zanneden fâni cin ve insin kulağında öyle bir müjde, ne kadar saadet-aver olduğu tarif edilmez. Bir adama, idam edileceği anda, onun affıyla kurb-u şahanede bir saray verilse, ne kadar sürura sebeptir. Bütün cin ve ins adedince böyle sürurları topla, sonra bu müjdeye kıymet ver.

Dördüncü Meyve:

Rü'yet-i cemalullah meyvesini kendi aldığı gibi o meyvenin her mü'mine dahi mümkün olduğunu, cin ve inse hediye getirmiştir ki o meyve, ne derece leziz ve hoş ve güzel bir meyve olduğunu bununla kıyas edebilirsin. Yani her kalp sahibi bir insan; zîcemal, zîkemal, zîihsan bir zatı sever. Ve o sevmek dahi cemal ve kemal ve ihsanın derecatına nisbeten tezayüd eder, perestiş derecesine gelir, canını feda eder derecede muhabbet bağlar. Yalnız bir defa görmesine, dünyasını feda etmek derecesine çıkar. Halbuki bütün mevcudattaki cemal ve kemal ve ihsan, onun cemal ve kemal ve ihsanına nisbeten; küçük birkaç lemaatın, güneşe nisbeti gibi de olmaz.

Demek, nihayetsiz bir muhabbete lâyıık ve nihayetsiz rü'yete ve nihayetsiz bir iştiyaka elyak bir Zat-ı Zülcelali ve'l-kemal'in saadet-i ebediyede rü'yetine muvaffak olması, ne kadar saadet-aver ve medar-ı sürur ve hoş ve güzel bir meyve olduğunu insan isen anlarsın.

Beşinci Meyve:

İnsan kâinatın kıymettar bir meyvesi ve Sâni'-i kâinat'ın nazdar sevgilisi olduğu, mi'rac ile anlaşılmiş ve o meyveyi cin ve inse getirmiştir. Küçük bir mahluk, zayıf bir hayvan ve âciz bir zîşuur olan insanı, o meyve ile o kadar yüksek bir makama çıkarır ki kâinatın bütün mevcudatı üstünde bir makam-ı fahir veriyor. Ve öyle bir sevinç ve sürur-u mesudiyetkârane veriyor ki tasvir edilmez. Çünkü âdi bir nefere denilse: "Sen müşir oldun." Ne kadar memnun olur. Halbuki fâni, âciz bir hayvan-ı nâtık, zeval ve firak sillesini daima yiyen bîçare insana; birden ebedî, bâki bir cennette, Rahîm ve Kerîm bir Rahman'ın rahmetinde ve hayal süratinde, ruhun vüs'atinde, aklın cevalanında, kalbin bütün

arzularında, mülk ve melekûtunda tenezzühe, seyerana ve cavelana muvaffak olduğun gibi saadet-i ebediyede rü'yet-i cemaline de muvaffak olursun denildiği vakit, insaniyeti sukut etmemiş bir insan, ne kadar derin ve ciddi bir sevinç ve süruru kalbinde hissedeceğini tahayyül edebilirsin.

KAYNAK: B.SAİD NURSİ, RİSALE-İ NUR KÜLLİYATI – SÖZLER KİTABI – TÜRKİYE DİYANET VAKFI YAYINLARI